

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8,52100 Pula-Pola

Posl.br. P Ob-238/2024-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Puli - Pola, po sucu Nataši Horvat, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Igora Grubisse iz Pule, Epulonova br. 27, OIB: 87352157871, zastupanog po punomoćniku Davoru Štorgi, odvjetniku iz Pule, protiv tužene Sanje Grubissa iz Pule, Coattova ulica 28, OIB: 10787249859, zastupane po punomoćnici Željki Čović Latin, odvjetnici iz Pule, radi utvrđenja i diobe bračne stečevine, nakon zaključene glavne rasprave održane dana 23. travnja 2026., u prisutnosti tužitelja osobno uz zamjenika punomoćnika Daniela Štorgu, odvjetničkog vježbenika iz Pule, tužene osobno uz zamjenika punomoćnika Miljenka Matića, odvjetnika iz Poreča, a odluke objavljene 3. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Nalaže se tuženoj Sanji Grubissa, OIB: 10787249859 da isplati tužitelju Igoru Grubissa, OIB: 87352157871, iznos od 22.231,34 eura na ime duga po osnovi isplate dijela kupoprodajne cijene njenog suvlasničkog dijela stana ($\frac{1}{2}$) u Puli, Coattova ulica 28, koji stan su parnične stranke kupile u suvlasničkim dijelovima, koji iznos je umjesto nje platio tužitelj, sve sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i to:

- iznos od 1.050,44 eura na ime $\frac{1}{2}$ kapare za stan sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od:

- na iznos od 398,17 eura od 21.11.2012. – isplate

- na iznos od 566,00 eura od 14.02.2013. – isplate

- na iznos od 86,27 eura od 5.03.2013. – isplate

- iznos od 427,50 eura na ime polovice troška za odobrenje stambenog kredita sa kamatama tekućim od 20.03.2013. - isplate

- na iznos od 1.001,05 eura na ime polovice rata kredita za stan plaćenih nakon prestanka bračne zajednice sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od:

- na iznos od 200,21 eura od 5.04.2023.- isplate

- na iznos od 200,21 eura od 5.05.2023.- isplate

- na iznos od 200,21 eura od 5.06.2023.- isplate

- na iznos od 200,21 eura od 5.07.2023.- isplate
- na iznos od 200,21 eura od 5.08.2013.- isplate
- na iznos od 14.793,92 eura na ime isplate polovice ostatka kredita na dan prestanka bračne zajednice u 3.mj..2023.g. sa kamatama od 17.08.2023.- isplate

Nalaže se tuženoj Sanji Grubissa, OIB:10787249859 da isplati tužitelju Igoru Grubissa OIB:87352157871 iznos od 2.820,25 eura na ime polovice vrijednosti pokretnina u stanu (namještaja i tehničke robe) koje je zadržala u svom posjedu, sve u roku od 15 dana, a u slučaju zakašnjenja sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja ove tužbe do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primjenjivala na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.“

II. Nalaže se tužitelju Igoru Grubissa OIB: 87352157871 da naknadi tuženici Sanji Grubissa OIB: 10787249859 parnični trošak u iznosu od 4.375,00 EUR u roku od 15 dana, dok se u preostalom zatraženom dijelu zahtjev odbija.

III. Odbija se u cijelosti zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi koja je podnesena 13. svibnja 2024. navodi da su parnične stranke sklopile brak 20. rujna 2014., a da su prethodno bile u izvanbračnoj zajednici od 13. ožujka 2013. Bračna zajednica trajala je od sklapanja braka 20. rujna 2014. do ožujka 2023. kada je tužitelj iselio iz stana i time prekinuo bračnu zajednicu. Tužitelj tvrdi da je s tuženicom počeo živjeti 13. ožujka 2013., prvo u izvanbračnoj, a potom u bračnoj zajednici. U razdoblju do 13. ožujka 2013. tužitelj je sa tuženom bio u vezi i u ljubavničkom odnosu, ali između njih nije postojala zajednica života. Naime, da bi neki odnos muškarca i žene bio izvanbračna zajednica, potrebno je da zadovoljava određene kvalitete: da postoji životna zajednica, odnosno da isti zajedno žive u istom stambenom prostoru, te da dijele „postelju i stol“, dakle da imaju zajedničke prihode kojima zajedno raspolažu u zadovoljenju zajedničkih potreba životne zajednice. Stranke da su živjele odvojene svatko od njih živio je kod svojih roditelja, tužitelj na adresi Pula, Ginzkeyeva 5, a tužena (tada Batel Sanja) na adresi Pula, Ciscuttijeva 3, nisu imale zajednički novac niti su zajedno raspolagale novcem, svatko od njih je novac koji je zaradio trošio na svoje potrebe. Ističe kako su parnične stranke suvlasnici stana na adresi Pula, Coattova ulica 28 (prije: Rudarska 26/D) koji se nalazi u zgradi sagrađenoj na k.č. 4470/ZG kuća, Pula, Coattova 22,24,26, i 28 površine 805 m² i to: 29. suvlasnički dio: 1/36 etažno vlasništvo (E-29) s kojim je povezano pravo vlasništva na stanu na IV katu koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, kupaonice, nužnika, predsoblja i lođe, ukupne površine 83,79 m², upisan u ZK ulošku broj 20099 Etažno vlasništvo s određenim omjerima, svatko od njih u 1/2 dijela. Parnične stranke su krajem 2012. odlučile stupiti u brak a koji brak je zaključen tek 20. rujna 2014. Kako nisu imali gdje stanovati odlučili su kupiti stan, svatko od njih u 1/2, sa time da svatko od njih iz svojih sredstava financira kupnju svog dijela stana kao i polovicu troškova vezanih za stjecanje suvlasničkih dijelova stana. Stan su kupili dana 24. siječnja 2013. sklapanjem Kupoprodajnog ugovora sa prodavateljem Simeunović Draganom za iznos od

65.000,00 eura (stan je procijenjen po OTP banci d.d. na dan 11.01.2013.g. na iznos od 76.000,00 eura, jer se radilo o stanu starom 49 godina koji je trebalo renovirati). Kupoprodajnu cijenu platili su na slijedeći način: tužitelj je prije sklapanja ugovora dao kaparu u iznosu od 2.990,00 eura (21.11.2012. platio je 6.000,00 kn, 14.02.2013. platio je 1.132,00 eura, 5.03.2013. platio je 1.300,00 kn); veći dio u iznosu od 57.000,00 eura plaćen je stambenim kreditom OTP banke d.d. koji je uzeo tužitelj, a koji je po dogovoru stranaka bio zajednički dug koji su trebali otplatiti svatko u $\frac{1}{2}$ dijela; dana 14.02.2013.g. zaključen je Ugovor o namirenju duga između prodavatelja i tužitelja, temeljem kojeg je tužitelj preuzeo obvezu da isplati na ime kupnje stana dodatnih 38.000,00 kn u mjesečnim obrocima od po 790,00 kn mjesečno. Za kupnju stana tužitelj je 21. veljače 2013. zaključio sa OTP banka Hrvatska d.d. Ugovor o kreditu broj: 130221104860 na iznos od 57.000,00 eura, sa rokom otplate od 18 godina ili 216 jednakih mjesečnih anuiteta prema Otplatnom planu OTP banke d.d. Tužitelj je po navedenom kreditu bio kreditni dužnik, njegova majka Rina Grubissa sudužnik, a tužena založni dužnik (tužena je 6.02.2013.g. dala suglasnost da se sredstva kredita koji tužitelj uzima u OTP banci d.d. u iznosu od 57.000,00 eura upotrijebe za kupnju stana u Puli, Coattova 28). Iako je tužitelj bio kreditni dužnik, a tužena založni dužnik, dogovor stranaka bio je da kredit otplate zajedno, svatko od njih u $\frac{1}{2}$ dijela. Kredit se počeo otplaćivati 20. ožujka 2013. sa mjesečnom ratom od 400,42 eura od kojih je prva dospjela 20. ožujka 2013., a zadnja 20. veljače 2031.godine. Na dan prestanka bračne zajednice prema otplatnom planu na dan 5. travnja 2023. nedospjela glavnica (ostatak duga) iznosila je 31.252,25 eura, od čega je tužitelj platio dospjele rate od 5.04.2023.g. do 07.08.2023.g. (5 rata) u ukupnom iznosu od 2.002,10 eura, a ostatak glavnice duga na dan 07.08.2023.g. u iznosu od 29.587,83 eura isplatila je majka tužitelja Rina Grubissa dana 17.08.2023.g. umjesto tužitelja, čime je predmetni kredit u cijelosti zatvoren. Rina Grubissa je to učinila kao dar - financijska pomoć svome sinu. Smatra da predmetni stan predstavlja posebnu imovinu stranaka svakog u $\frac{1}{2}$ dijela budući je kupljen prije početka njihove izvanbračne zajednice. Sve rate kredita koje su plaćane tijekom trajanja braka, do prestanka bračne zajednice u ožujku 2023. predstavljaju njihovu bračnu stečevinu svakog u $\frac{1}{2}$ dijela. Sporan je dio cijene koji je tužitelj platio prije 13. ožujka 2013. odnosno prije stupanja u izvanbračnu zajednicu i to kapara i troškovi koje je tužitelj imao za aktiviranje kredita (procjena vrijednosti stana po OTP banci, solemnizacija ugovora i dr.) u iznosu od 855,00 eura i neotplaćeni iznos kredita na dan prestanka bračne zajednice (iseljenja tužitelja iz stana u 3. mj. 2023. godina). Ti iznosi plaćeni su iz financijskih sredstava tužitelja koja sredstva su njegova posebna imovina (imovina stečena prije stupanja u brak, odnosno imovina stečena nakon prestanka bračne zajednice). Zbog svega navedenog tužitelj traži od suda da naloži tuženoj da mu plati na ime manje plaćenog dijela kupoprodajne cijene njene polovice stana iznos od 22.073,08 eura i to: 1.050,44 eura plaćenih na ime $\frac{1}{2}$ kapare za stan sa kamatama (na iznose od 398,17 eura što predstavlja protuvrijednost od 3.000,00 kn od 21.11.2012., 566,00 eura od 14.02.2013. i 86,27 eura što predstavlja protuvrijednost od 650,00 kn od 5.03.2013.), 427,50 eura na ime $\frac{1}{2}$ troška odobrenja kredita sa kamatama od 20.03.2013. do isplate, 1.001,05 eura na ime $\frac{1}{2}$ rata kredita plaćenih od 5.04.2023. - 5.07.2023. (5 rata po 200,21 eura) sa kamatama od dana plaćanja pa do isplate te 14.793,92 eura na ime $\frac{1}{2}$ ostataka duga po kreditu koji je isplatila Rina Grubissa sa kamatama od 14.08.2023. do isplate.

Ističe kako su parnične stranke prije stupanja u brak i za vrijeme trajanja braka nabavile namještaj za stan u ukupnoj vrijednosti od 5.400,00 eura i to: za dnevni

boravak kutna garnitura vrijednosti 1.000,00 eura , komoda i stolić vrijednosti 400,00 eura, za spavaću sobu krevet , ormar i noćni ormarići vrij. 1.500,00 eura, za dječju sobu kompletan namještaj vrijedan 1.500,00 eura, blagovaonski stol i 4 stolice vrijedne 300,00 eura, za kupatilo kupaonski blok vrij. 500, 00 eura, stol i stolice za terasu vrijednosti 200,00 eura. Kupili su i tehničku robu za stan u ukupnoj vrijednosti od 7.000,00 eura i to: frižider vrijednosti 1.500,00 eura, sušilicu rublja vrijednosti 400,00 eura, robot usisavač vrijednosti 400,00 eura, TV 55 vrijednosti 1.000,00 eura, RV 41 vrijednosti 500,00 eura, peć na pelete vrijednosti 1.000,00 eura, 2 radijatora ukupne vrijednosti 500,00 eura, klima uređaj vrijednosti 600,00 eura, kućno kino JBL vrijednosti 300,00 eura, parnu postaju vrijednosti 300,00 eura i 2 bojlera vrijednosti 500,00 eura. Osim navedenog parnične stranke su dale izraditi u DanKuchen Pula kuhinju po mjeri s ugradbenom perilicom, pećnicom i štednjakom, koju je platio tuitelj u cijelosti iz svojih financijskih sredstava (tužiteljica je kao punomoćnica platila račun sa tekućeg računa tuženika) u iznosu od 23.300,00 kn (4.021,50 eura). Tužitelj je osobno izradio i šank vrijednosti 500, 00 eura. Tužitelj predlaže da se današnja vrijednost pokretnina dogovorno procijeni u 1/3 nabavne vrijednosti, odnosno u iznosu od 5.640,50 eura od čega svakom od njih pripada iznos od 2.820,25 eura. Postavlja zahtjev za naknadom parničnog troška.

2. U odgovoru na tužbu tužena u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev. Osporava da stranke do kupnje i useljenja u taj stan nisu bile u izvanbračnoj zajednici. Stranke su započele vezu 16. ožujka 2003., a kao što je tuženica i navela u postupku koji se vodi pred ovim sudom pod posl. br. P Ob-202/2023 te nedugo nakon početka veze i izvanbračnu zajednicu budući se tužena doselila kod tužitelja i njegovih roditelja na adresi u Puli, Ginzkeyeva ulica 5, na kojoj adresi su živjeli zajedno do 2013. odnosno do kupovine predmetnog stana. Nije logično da bi stranke deset godina bile samo u vezi a da između njih nije postojala emotivna, intimna i svaka druga veza koja predstavlja izvanbračnu zajednicu. Upravo iz razloga što je između stranaka postojala takva veza stranke su odlučile napraviti iskorak i kupiti zajednički stan te osnovati obitelj. Nadalje, nije logično niti da stranke prije nego što su se odlučile na tako veliki iskorak kao što je zajednička kupnja stanja, i to na kredit, ne bi nikada živjele zajedno. Okolnost što stranke nisu imale prijavljeno prebivalište na istoj adresi ne znači da nisu živjeli zajedno prije nego što su kupili stan i prijavili prebivalište na istoj adresi. Stranke su zajedno kupile stan, što potvrđuje činjenica da su stranke upisane svaka kao suvlasnik na ½ dijela stana. Da tuženica nije sudjelovala u troškovima stana i zajedničkog života sasvim sigurno ne bi bila upisana kao suvlasnica strana. Izvanbračna zajednica stranaka postojala je 2013. kada je tužitelj platio kaparu i troškove kredita, a što se sukladno Obiteljskom zakonu smatra zajedničkom isplatom bračnih odnosno izvanbračnih drugova jer je svaki bračni drug snosio dio troškova života. Faktična bračna zajednica između stranaka nije prestala u ožujku 2023. već u lipnju 2023. Međutim, stranke su i dalje formalno u braku stoga je tužbeni zahtjev kojim tužitelj potražuje isplatu iznosa kredita neosnovan. U odnosu na dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj potražuje isplatu iznosa od 14.793,92 eura koliko je majka tužitelja navodno uplatila za zatvaranje kredita tuženica ističe prigovor nedostatka aktivne legimitacije tužitelja. Tužitelj ne može potraživati isplatu određenog iznosa od tuženice ako on uopće nije imao trošak isplate tog iznosa. Stoga, tužitelj nije aktivno legitimiran za podnošenje predmetnog tužbenog zahtjeva pa se predlaže odbiti tužbeni zahtjev. Ističe kakao je tužena prilikom kupoprodaje predmetnog stana podmirila razliku između

iznosa kredita i kupoprodajne cijene u iznosu od 7.000,00 Eura. Kao što je tuženik platio kaparu i trošak obrade kredita tako je i tužena platila spomenutu razliku u iznosu od 7.000,00 Eura. U odnosu na toč. II. tužbenog zahtjeva kojom tuženik potražuje isplatu iznosa od 2.820,25 Eura na ime polovice vrijednosti pokretnina koje se nalaze u stanu, tuženica ističe sljedeće kako isti nije podnesen u skladu sa zakonom. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev, te postavlja zahtjev za naknadom parničnog troška.

3. U dokaznom postupku izvršen je uvid u ZK izvadak, uvjerenje o prebivalištu, Kupoprodajni ugovor, Ugovor o namirenju duga, potvrdu OTP banke, izjavu od 6. veljače 2013., otplatni plan, račun za kuhinju, obračun prijevremene otplate kredita, promet po računu, fotografije, mišljenje i prijedlog Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područni ured Pula – Pola od 30. listopada 2024., proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Suzane Šabić, Mirjane Jugovac, Jadranka Turkovića, Severina Grubisse, Rine Grubissa, Ive Radolović, Cvitka Batella, Sanje Stojanović, Ervina Okića, Ede Batell i parničnih stranaka.

4. Nakon ocjene svih provedenih dokaza sud je utvrdio tužbeni zahtjev tužitelja, u cijelosti neosnovanim.

5. Između stranaka nije sporno

- da je tužitelj od 16. travnja 1998. do 13. ožujka 2013. bio prijavljen na adresi u Puli, Ginzkeyeva 5, a nakon toga na adresi u Puli, Coattova 28 kako to proizlazi iz uvjerenja o prebivalištu (list 10 spisa), dok je tužena od 2. veljače 2000. do 13. ožujka 2013. bila prijavljena na adresi u Puli, Ciscuttijeva 3, a nakon toga na adresi u Puli, Coattova 28 kako to proizlazi iz uvjerenja o prebivalištu (list 117 spisa),

- da su parnične stranke upisane kao suvlasnici predmetnog stana na adresi u Puli, Coattova 28 svaki u ½ dijela kako to proizlazi iz zk izvotka (list 11-24 spisa),

- da su parnične stranke predmetni stan stekle temeljem Kupoprodajnog ugovora od 24. siječnja 2013. od prodavatelja Dragana Simeunovića, te je u čl. 3. navedeno da će iznos kupoprodajne cijene od 57.000,00 eura biti isplaćen putem kredita OTP banke d.d. kako to proizlazi iz ugovora (list 25-28 spisa),

- da je tužitelj sa prodavateljem Draganom Simeunovićem 14. veljače 2013. zaključio Ugovor o namirenju duga u iznosu od 38.000,00 kuna koji se odnosi na kupnju predmetnog stana a koji iznos se obvezao plaćati u ratama od 790,00 kuna od 30.3.2013. do 30.3.2017. kako to proizlazi iz ugovora (list 29-30 spisa),

- da je tužiteljeva majka Rina Grubissa dana 17. kolovoza 2023. sa svog računa otvorenog u OTP banci d.d. uplatila iznos od 29.587,83 eura radi zatvaranja kredita kako to proizlazi iz potvrde sa lista 32 spisa,

- da je tužena dana 6. veljače 2013. pred Javnim bilježnikom ovjerila izjavu iz koje proizlazi da sa tužiteljem živi u izvanbračnoj zajednici neprekidno od 2003. na adresi u Puli, Ginzkeyeva 5 (list 33 spisa),

- da su stranke za potrebe postupka radi roditeljske skrbi pred Hrvatskim zavodom za socijalni rad Područni ured Pula-Pola radi potrebe izrade nalaza i mišljenja od 30. listopada 2024. dale izjavu da su u zajednici 20 godina, a da su brak sklopili 20. rujna 2014.

6. Tužitelj svoju pravnu poziciju u ovom postupku gradi na tvrdnji da predmetna nekretnina u naravi stan na adresi u Puli, Coattova ulica 28, ne predstavlja bračnu

stečevinu stranaka već njihovu posebnu imovinu zbog čega su oboje upisani kao suvlasnici u $\frac{1}{2}$ dijela iz razloga što je stan kupljen prije početka njihove izvanbračne zajednice. Kako je prema tvrdnji tužitelja između stranaka postojao dogovor da sve troškove vezano za kupnju stana dijele po pola od tužene potražuje $\frac{1}{2}$ dijela na ime isplate kapare, troškova odobrenja kredita, te plaćenih rata kredita od travnja do srpnja 2023. i ostatka kredita koji su plaćeni nakon prestanka bračne zajednice. Na ime vrijednosti $\frac{1}{2}$ dijela pokretnina u predmetnom stanu od tužene potražuje isplatu iznosa od 2.820,25 eura. Ono što u ovom predmetu predstavlja prethodno pitanje je početka odnosno trajanje izvanbračne zajednice, koja je nesporeno nastavljena sklapanjem braka stranaka 20. rujna 2014., te je sporan trenutak prestanka bračne zajednice. Tužitelj tvrdi da je izvanbračna zajednica stranaka započela 13. ožujka 2013. kada su stranke zajedno uselile u predmetni stan, a da je bračna zajednica prestala u ožujku 2023. kada je tužitelj iselio iz predmetnog stana. Tužena tvrdi da je izvanbračna zajednica stranaka započela 2003. kada se ona preselila u stan tužiteljevih roditelja u Puli, Ginzkeyeva 5, a da je prestala u lipnju 2023. Sporna je aktivna legitimacija tužitelja za tražbinu koja se odnosi na isplatu ostatka kredita od ukupno 29.587,83 eura radi zatvaranja kredita od čega tužitelj od tužene potražuje pola odnosno iznos od 14.793,92 eura koji iznos je nesporno platila tužiteljeva majka Rina Grubissa.

7. Na okolnost utvrđenja odlučnih činjenica, prvenstveno trajanja izvanbračne zajednice i prestanka bračne zajednice, proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Suzane Šabić, Mirjane Jugovac, Jadranka Turkovića, Severina Grubisse, Rine Grubissa, Ive Radolović, Cvitka Batella, Sanje Stojanović, Ervina Okića, Ede Batell i parničnih stranaka.

7.1. Iz iskaza svjedoka Suzane Šabić sestre tužitelja, proizlazi da ju je brat upoznao sa tuženom 1999. ili 2000. kada ju je predstavio kao svoju curu. Tužena da je znala prespavati kod njih, u stanu njihovih roditelja, u sobi tužitelja u kojoj nije držala osobne stvari, od petka do nedjelje, to joj je poznato do 2009. kada je i ona tamo stanovala, međutim kasnije je odselila pa joj nije poznato da li je i kasnije tužena dolazila. Zna da su stranke zajedno započele stanovati u stanu na adresi Coattova 28 koji je kupio isključivo tužitelj putem kredita 2013. ili 2014., dugo ga je uređivao oko godinu dana, a nakon toga isključivo ga je tužitelj opremio. Stranke su tek nakon toga uselile u predmetni stan.

7.2. Iz iskaza Severina Grubisse oca tužitelja proizlazi da je tuženu upoznao 2006. kada ju je tužitelj predstavio kao svoju curu. Tužena je znala prespavati u njegovom stanu vikendom i to u sobi njegova sina od 12 m². Predmetni stan u kojem danas stanuje tužena sa djetetom, kupio je tužitelj 2013. u cijelosti putem kredita, a koje rate je plaćao tužitelj. Novce za zatvaranje kredita 30.000,00 eura tužitelju je darovala majka Rina Grubissa, na način da je navedeni iznos direktno uplatila banci. Pomagao je tužitelju oko uređenja stana otprilike 5 mjeseci, tako da su se stranke nakon toga zajedno u stan uselile, prije toga tužitelj je stanovao s njima (roditeljima), a tužena sa svojim roditeljima. Opremanje stana, namještaj i ostalo kupio je tužitelj. Tuženičin otac kupio je kuhinju međutim tužitelj mu je naknadno te novce za kupnju kuhinje vratio.

7.3. Iz iskaza Rine Grubissa majke tužitelja proizlazi da je tuženu upoznala 2007., a u vrijeme dok su bili cura i dečko tužena nije živjela u njenom stanu već bi samo vikendom tamo znala prespavati. Predmetni stan kupio je tužitelj isključivo putem kredita, odnosno gotovina nije davana na ime kupoprodajne cijene. Svjedokinja je bila jamac po tom kreditu, nije joj poznato koja je bila uloga tužene ali zna da je i tužena nešto potpisivala kod javnog bilježnika. Nakon što je stan kupljen tužitelj ga je prije preseljenja jako dugo uređivao. Namještaj je isključivo kupio tužitelj. Tužitelju je 21. kolovoza 2023. na ruke predala 30.000,00 eura kako bi on otplatio ostatak kredita za kupnju predmetnog stana.

7.4. Sud ne prihvaća iskaze svjedoka Suzane Šabić, Rine i Severina Grubisse, budući su iskazi u odlučnim činjenica suprotni iskazu samog tuženika. Naime, svjedoci kao bi tužitelj zauzeo povoljniju pravnu poziciju u ovom postupku tvrde da je isključivi vlasnik predmetnog stana upravo tuženik jer je kredit podignut na njegovo ime, nemaju saznanja tko je upisan kao vlasnik, ali zato tvrde da je stan namještajem opremio isključivo tužitelj i to nakon useljenja u predmetni stan za koji period i sam tužitelj tvrdi da predstavlja izvanbračnu zajednicu. Naime tužitelj tvrdi a predmetni stan predstavlja posebnu imenovanu svake od parničnih stranaka iz kojeg razloga su oboje upisani svaki u ½ dijela. Svjedokinja Suzana Šabić koja je do 2009. stanovala u stanu zajedno sa roditeljem i bratom nema saznanja da li je nakon tog perioda u stanu stanovala i tužena, što je sudu nelogično i neprihvatljivo da član obitelji, sestra tužitelja nema saznanja da li bratova djevojka stanuje s njim ili ne. U pogledu otplate ostatka kredita nije sporno da je novce dala tužiteljeva majka, međutim niti u tom dijelu iskaz Rine Grubissa nije u skladu sa iskazom tužitelja i svjedoka Severina Grubisse, naime oni tvrde da je novac sa njenog računa isplaćen direktno na račun kredita, dok ona tvrdi da je gotovinu od 30.000,00 eura na ruke predala tužitelju.

7.5. Iz iskaza svjedoka Ive Radolović, sestre tužene proizlazi da je veza između parničnih stranaka započela 9. veljače 2003., a već sljedeće godine započeli su zajedno stanovati kod tužiteljevih roditelja. To joj je poznato jer je i ona 2004. preselila kod dečka. Tužena se tamo preselila na način da je uzela svoje osobne stvari i tamo boravila svaki dan a ne samo vikendom. Predmetni stan stranke su kupile zajednički putem kredita, a jedan manji dio otplatila je tužena u gotovini na rate. U stan su odmah uselili a renovirali su ga u „hodu“. Namještaj su zajedno birali i kupili, kuhinju je putem kredita platio njezin otac, a onda su mu parnične stranke taj iznos kredita vraćale.

7.6. Iz istovjetnih iskaza svjedoka Cvitka Batela i Ede Batel roditelja tužene proizlazi da su parnične stranke od 2003. zajedno stanovale u stanu tužiteljevih roditelja, u početku je tužena tamo odlazila samo vikendom, a kasnije se skroz preselila na način da je uzela sve svoje osobne stvari. Kada su 2013. kupili predmetni stan u njega su zajedno uselili i polako ga renovirali. Stan je kupljen putem kredita kojega je na svoje ime podigao tužitelj, a kako nije mogao dobiti kredit za cijeli iznos kupoprodajne cijene, ostatak je plaćala tužena na rate. Misle da je tužitelj iz stana iselio u travnju 2023. i da je nastavio plaćati rate kredita. Namještaj za stan su parnične stranke zajedno kupovale, a kuhinju im je kupio svjedok na kredit koji je on otplaćivao jer je želio da to bude dar njegovoj kćeri.

7.7. Iz iskaza svjedoka Sanje Stojanović prijateljice tužene proizlazi da su parnične stranke vezu započele 9. veljače 2003. taj datum je zapamtila jer je to godišnjica smrti njezine majke. Već nakon par mjeseci tužena je vikendom znala prespavati u stanu tužiteljevih roditelja, u njegovoj sobi, a nedugo nakon toga skroz je tamo preselila na način da je uzela sve svoje stvari i od tamo je odlazila na posao. Njihovu vezu doživljavala je dosta ozbiljno iz razloga što su planirali zajednički život, planirali su kupiti stan, planirali su obitelj i dijete. Prije nego su kupili predmetni stan odlazili su razgledavati neke druge stanove. Predmetni stan je kupljen 2013. putem kredita koji je na svoje ima podigao tužitelj a jamac mu je njegova majka. Jedan dio novaca na ime kupoprodajne cijene dali su u gotovini na rate, misli da je kupoprodajna cijena bila 65.000,00 eura. Odmah su u stan uselili i postepeno ga renovirali i zajedno kupovali namještaj. Tužitelj je u lipnju 2023. potpuno iselio iz stana, iako je od proljeća povremeno spavao van kuće.

7.8. Iz iskaza svjedoka Ervina Okića prijatelja tužene proizlazi da ga je tužena upoznala sa tužiteljem 2003. ili 2004. kada ga je predstavila kao svog dečka. Često su se međusobno družili na vikendici tužiteljevog oca na Medulinskoj cesti. Zajedno su živjeli kod tužiteljevih roditelja, a to mu je poznato jer je tuženu znao voziti na posao i sa posla upravo na tu adresu. Sa te adrese oni su preselili u stan u kojem danas stanuje tužena sa sinom i to odmah kada je stan kupljen a onda su ga postepeno renovirali. Prije tog stana odlazili su gledati neke druge stanova jer su uvijek govorili kako će se vjenčati onog trenutka kada kupe stan.

7.9. Sud u cijelosti prihvaća iskaze svjedoka Ive Radolović, Cvitka i Ede Batel, Sanje Stojanović i Ervina Okića koji su suglasni sa iskazom tužene. Oni potvrđuju da je ljubavna veza između stranaka započela 2003., pa tako svjedokinja Stojanović točan datum veže za godišnjicu smrti svoje majke, svjedoci istovjetno opisuju kako je tužena u početku veze samo povremeno i to vikendom znala prespavati kod tužitelja u stanu njegovih roditelja, međutim vrlo brzo 2004. tamo se skroz preselila na način da je uzela sve svoje stvari, od tamo odlazila na posao i sl. Svjedokinja Radolović vrijeme tuženičinog preseljenja povezuje sa vlasatim preseljenjem iz obiteljskog doma.

8. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je ljubavna veza stranaka započela 9. veljače 2003. ili 2004., a njihova izvanbračna zajednica tek u trenutku kada su zajedno preselili u predmetni stan na adresi Cuattova ulica 28. Stan je kupljen 2013., tužitelj je na svoje ime podigao kredit u iznosu od 57.000,00 eura, njegova majka je bila sudužnik, a tužena u tom kreditu nije bila ni sudužnik ni jamac. Kupoprodajna cijena za taj stan bila je ukupno 65.000,00 eura tako da je tužitelj osobno najprije platio kaparu 3.000,00 eura, a potom 5.000,00 eura plaćao na račun prodavatelju. Taj iznos od 8.000,00 eura je njegova posebna imovina i to ušteđevina. Možda se znalo desiti da tužitelj da tuženoj novce koje bi onda ona uplatila prodavatelju, ali siguran je da nije plaćala vlastitom imovinom. Tužena je upisana na ½ dijela stana iz razloga što su im tako predložili na poreznoj jer prilikom kupnje prve nekretnine ako svaki suvlasnik ima manje od 41 m² ne podliježe plaćanju poreza. Vjerovao je da je to njegova buduća supruga pa joj je dao pola, iako je on sve sam osobno plaćao. Stan je najprije trebalo renovirati, kupiti namještaj, a namještaj je kupljen njegovom vlastitom imovinom i to ušteđevinom, samo je kuhinju dijelom platio tuženičin otac. Sve ostalo smatra vlastitom posebnom imovinom. Smatra da je njihova izvanbračna zajednica započela u trenutku useljenja u stan, a to

je bilo otprilike 6-8 mjeseci nakon kupovine stana. Sve prije toga su njegovi dugovi. Bračna zajednica stranaka prestala je prije 3 godine, ali ne zna točno u kojem mjesecu. Nakon prestanka te zajednice tužitelj je nastavio plaćati kredit, a u konačnici je taj kredit zatvoren na način da je tužiteljeva majka na račun kredita uplatila 30.000,00 eura. Do preseljenja u stan živjeli su odvojeno, nisu imali zajedničke račune, financije su vodili odvojeno. Nakon otprilike godinu i pol ili dvije od početka veze počeli su odlaziti jedan kod drugoga kući, tako da bi tužena znala vikendom prespavati, a tijekom tjedna ponekad je znala doći na ručak, ali bez spavanja. Zajedno su odlazili na obiteljske proslave, druženja, svadbe. Predmetni stan prodavao je gđin. Simeunović i taj stan je najprije trebala kupiti tuženičina sestra, međutim ona je od toga odustala pa je taj stan ponudila jer je bio relativno povoljan njima da kupe. Ocijenili su da je to dobra prilika, pitao je tuženu da li će započeti zajedno živjeti i što misli o kupnji stana. Ona je tada rekla da nema novaca za kupnju stana, pa su zajedno išli u banku raspitati se o mogućnosti dobivanja kredita. On je kredit podigao na svoje ime, a tužena je bila prisutna prilikom potpisivanja kredita, kao svjedok. Namještaj za predmetni stan su zajedno birali, peć na pelete je platio tužitelj, a kuhinju je pola platio tužitelj, pola tuženičin otac, pa mu je onda tužena na rate vraćala taj uplaćeni iznos. Tijekom renoviranja stana u njemu nisu živjeli, u stan su uselili otprilike 8 mjeseci nakon što je stan kupljen jer je renoviranje otprilike toliko trajalo.

9. Iz iskaza tužene proizlazi da su se stranke upoznale 2003. te je nakon nekoliko mjeseci tuženica odlazila kod tužitelja povremeno prespavati. Kako je njihova ljubavna veza napredovala, ona je preselila skroz u stan njegovih roditelja gdje je živjela ukupno 10 godina, sve do preseljenja u stan koji je predmet ovog postupka. Adresu nije mijenjala jer joj to u to vrijeme nije bilo bitno. Spavali su u sobi tužitelja u kojoj je on imao krevet za jednu osobu, a kada se tužena tamo preselila, zajedno su kupili jedan veći krevet. Tužena je sve svoje stvari, odjeću, obuću i sl. donijela u stan tužiteljevih roditelja, tamo je spavala, jela, tuširala se, odlazila na posao i s posla. Stranke su se zajedno dogovarali oko svega, zajedno odlazili na obiteljska druženja, proslave i zajednički donosili odluke, pa tako i u pogledu kupnje stana. Namjeravali su ići u podstanare, međutim, ocijenili su da im je bolje plaćati ratu kredita nego podstanarstvo pa su zajedno odlazili gledati neke stanove za kupnju, međutim sve im je bilo skupo. Trener nogometa Dragan Simeunović ponudio je njenoj sestri da od njega kupi predmetni stan, međutim kako ona nije bila zainteresirana, ponudio ga je tuženoj. Cijena stana bila je 65.000,00 eura, zajedno sa tužiteljem bila je u OTP banci d.d. gdje je i podignut kredit u iznosu od 57.000,00 eura. Iznos od 3.000,00 eura zajedno su dali kao kaparu, a ostatak od 5.000,00 eura tužena je osobno plaćala prodavatelju 10. u mjesecu i to s njezine plaće. U stan su uselili odmah nakon kupnje, nisu čekali kraj renovacije, već su živjeli u stanu i postepeno ga renovirali. Sve u stanu zajedno su kupovali od plaća. Bračna zajednica prestala je u lipnju 2023. otkada tužitelj više nije bio u predmetnom stanu i od tada nisu u nikakvom kontaktu, tako da nije znala da je kredit otplaćen, trebao se plaćati do 18 godine njihovog sina Adrijana, koji sada ima 11 godina.

10. Iz iskaza svjedoka Mirjane Jugovac, susjede tužiteljevih roditelja na adresi u Puli, Ginzkeyeva 5 od 1987., proizlazi da tuženu nikada nije vidjela, nije joj poznato da se tužitelj oženio niti da je kupio stan, zna da su ranije na navedenoj adresi živjeli roditelji tužitelja sa svojom djecom, međutim nije joj poznato kada su se djeca odselila.

Iz iskaza svjedoka Jadranka Turkovića, radnog kolege tužitelja sa kojim je radio od 2003. do 2009., proizlazi da je tuženu upoznao otprilike 2003. kao tužiteljevu curu, međutim nije mu poznato da li su stranke prije preseljenja u predmetni stan zajedno živjele, niti kako je kupljen predmetni stan, tko je donio odluku o kupnji stana i sl. Sud svoju odluku nije temeljio na iskazima navedenih svjedoka budući isti nemaju saznanja o odlučnim činjenicama.

11. Sud djelomično prihvaća iskaz tužitelja i to u djelu početka ljubavne veze sa tuženom 2003. budući navedeno proizlazi iz iskaza nepristranih svjedoka Stojanović i Okić, međutim ne prihvaća njegovu pravnu kvalifikaciju kako je taj odnos imao kvalitetu izvanbračne zajednice tek useljnjem u predmetni stan jer da prije toga stranke nikada nisu zajedno stanovale. Cijeneći sveobuhvatni odnos stranaka koji je prije zaključenja braka trajao više od 10 godina, koji se nastavio zaključenjem braka i rođenjem zajedničkog djeteta, kraj činjenice da je u početku veze tužena povremeno vikendom prespavala kod tužitelja, a kasnije se skroz preselila kako to potvrđuju nesrodni svjedoci Stojanović i Okić, te naročito kraj izjave koju su stranke dale pred Hrvatskim zavodom za socijalni rad Područni ured Pula-Pola za potrebe izrade nalaza i mišljenja u predmetu radi razvoda braka i roditeljske skrbi, da je njihova zajednica trajala 20 godina, sud cijeni da su stranke prije kupovine predmetnog stana bile u izvanbračnoj zajednici. Iskaz tužene ocjenjen je vjerodostojnim i životno logičnim. Iako stranke prije preseljenja u stan na adresi u Puli, Coattova 28 nisu imale formalno prijavljeno zajedničko prebivalište ili boravište, sud je iz provedenih dokaza naročito iskaza svjedoka utvrdio da su stranke živjele u stanu roditelja tužitelja od 2004., da su zajedno donijeli odluku o kupnji stana, da su obilazili i neke druge stanove radi moguće kupovine, da su planirali zajednički obiteljski život, čak i sam tužitelj u svom iskazu navodi da je tuženu pitao što misli o kupnji predmetnog stana, te navodi da su se odlučili na brak tijekom 2012. Ukoliko je odnos sa tuženom kako to nastoji prikazati tužitelj prije preseljenja u stan, bio samo površni ljubavni odnos, sud ne vidi razlog da od tužene traži bilo kakvo odobrenje za kupnju stana, da planiraju vjenčanje i sl. Dokaz da je njihova „veza“ bila ozbiljna, da je već postojao zajednički suživot je i činjenica da je ½ dijela stana upisana na tuženu iako je nositelj kredita za kupnju stana nesporno bio tužitelj. Tužitelj navedeno obrazlaže savjetom djelatnika Porezne uprave kako stranke ne bi platile porez za kupnju prve nekretnine, a što potvrđuje i postojanje ekonomske veze između stranaka. Iskaz tužitelja nelogičan je i u pogledu useljnjem u predmetni stan, pa tako u tužbi tvrdi da je izvanbračna zajednica započela u trenutku kupnje stana 24. siječnja 2013. kada su u stan uselili, a potom u svom iskazu tvrdi da su stan najprije renovirali najprije 8 mjeseci pa tek nakon toga uselili, što bi značilo da je njihova izvanbračna zajednica započela u rujnu 2013. Ovo je bitno iz razloga što tužitelj tvrdi da je rate kredita sam otplaćivao, međutim od tužene ne potražuje isplatu mjesečnih rata prije rujna 2013. kada je po njemu zajednica počela (iako u tužbi tvrdi a je to bilo u ožujku 2013.), već isključivo potražuje polovicu troškova na ime odobrenja kredita i kapare jer da je između stranaka postojao o tome dogovor kojega se tužena nije pridržavala. Niti jedna od stranaka i saslušanih svjedoka ne potvrđuje postojanje dogovora između stranaka da će tužena platiti polovicu navedenih troškova. Budući su u to vrijeme stranke prema ocjeni suda bili izvanbračni drugovi, navedeni dugovi predstavljaju njihovu izvanbračnu stečevinu i dugove koje su namirili zajednički tijekom njenog trajanja.

11.1. Sukladno odredbi čl. 3. ObZ-a (NN 116/03, 17/04, 136/04, 107/07) proizlazi da se odredba toga zakona o učincima izvanbračne zajednice primjenjuje na životnu zajednicu neudane žene i neoženjenog muškarca koji ne žive u drugoj izvanbračnoj zajednici koja traje najmanje tri godine ili kraće ako je u njoj rođeno zajedničko dijete ili ako je nastavljeno sklapanjem braka. Navedenom odredbom, a niti nekom drugom odredbom navedenog Zakona nije određeno koje pretpostavke mora ispunjavati zajednica muškarca i žene da bi se smatrala izvanbračnom zajednicom. No uvažavajući izvanbračnu zajednicu kao intimni odnos muškarca i žene koji podrazumijeva složeni životni odnos sačinjen od više životnih aspekata (emocionalnih, psihičkih, ekonomskih) ocjena je ovog sud kako mora postojati visoki stupanj povezanosti izvanbračnih drugova uvjetovan intenzitetom njihova odnosa ali i namjerom da takva zajednica bude trajna te da takva zajednica bude osim emocionalne i ekonomska zajednica kako bi se kao takva mogla izjednačiti sa bračnom. Osim toga da bi se radilo o Zakonom priznatoj izvanbračnoj zajednici potrebna je volja obiju strana za uspostavljanje takvih odnosa koji odgovaraju odnosima u braku. O takvim činjenicama kao obilježjima izvanbračne zajednice tužena je ovom sudu pružila uvjerljive dokaze, dok tužitelj kako bi dokazao nepostojanje izvanbračne zajednice prije 2013. sudu nije ponudio uvjerljive dokaze, iskaz mu je konfuzan i proturječan.

11.2. Odredbom čl. 247 ObZ-a propisano je da bračni drugovi mogu imati bračnu stečevinu i vlastitu imovinu, dok je čl. 248. propisano da je bračna stečevina imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine, te su u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini kako to proizlazi iz čl. 249. st. 1. ObZ-a. Iz provedenih dokaza nesporno je utvrđeno da je kupoprodajna cijena stana bila 65.000,00 eura, da je iznos od 57.000,00 eura plaćen kreditom OTP banke d.d. kojega je nositelj bio tužitelj. Iako svaka od stranaka tvrdi da je iznos od 8.000,00 eura prodavatelju isplatila iz svoje osobne imovine, isti to nisu dokazali. Navedeno je prodavatelju ponekad plaćao tužitelj ponekad tužena iz sredstava dobivenih radom iz njihovih plaća, pa kako su u to vrijeme stranke bili izvanbračni drugovi isto predstavlja njihovu stečevinu svakog u $\frac{1}{2}$ dijela. Isto sud zaključuje i u odnosu na plaćanje kapare i troškova odobrenja kredita zbog čega je sud u tom dijelu tužbeni zahtjev odbio. Tužitelj nije dokazao da je između stranaka postojao dogovor sukladno kojem se tužena obvezala snositi $\frac{1}{2}$ dijela navedenog troška. Čak štoviše, tužena je prema iskazu samog tužitelja i svjedoka Rine Grubissa bila prisutna prilikom zaključenja kredita, čak je pred javnim bilježnikom dala izjavu sa lista 33 iz koje proizlazi da je sa tužiteljem u izvanbračnoj zajednici od 2003. Navedenu izjavu u spis je uz tužbu dostavio tužitelj koji prilikom davanja svog iskaza nije sudu mogao objasniti svrhu navedene izjave. Isto tako tužitelj u podnesku od 5.11.2024. navodi da su do 13. ožujka 2013. stranke živjele odvojeno, u svom iskazu tvrdi do useljenja u stan nakon renovacije, te da su sva sredstva koja su do tada zaradili njihova posebna imovina odnosno svi dugovi koje su napravili do tada njihovi posebni dugovi, što bi značilo da su dugovi na ime kapare i troška odobrenja kredita posebni dugovi tužitelja, međutim prilikom davanja svog iskaza pred sudom isti to nije mogao obrazložiti.

12. Iz provedenih dokaza sud je utvrdio da je bračna zajednica stranaka prestala u lipnju 2023. kada se tužitelj u cijelosti iselio iz predmetnog stana, odnosno tada mu je izrečena mjera zabrane približavanja tuženoj, kako to proizlazi iz nalaza i mišljenja

Hrvatskog zavoda za socijalni rad Područni ured Pula-Pola od 30. listopada 2024. Iako u tužbi tužitelj tvrdi da je to bilo u ožujku 2023. prilikom davanja iskaza pred sudom isti ne zna kada je bračna zajednica prestala. Sudu je utvrdio da su se odnosi u braku pogoršali, da je od ožujka 2023. tužitelj povremeno izbivao iz zajedničkog domaćinstva, međutim da se trajno odselio u trenutku donošenja navedene mjere kako istu ne bi kršio. Iz navedenog razloga tužena nije u obvezi naknaditi tužitelju plaćene rate kredita od ožujka do srpnja 2023. budući takva obveza nastaje u trenutku prestanka bračne zajednice.

13. U donosu na prigovor nedostatka aktivne legitimacije u pogledu isplate polovice dijela na ime prijevremene otplate kredita, sud je utvrdio prigovor osnovanim. Naime, iz iskaza svjedoka Severina i Rine Grubissa, te tužitelja proizlazi da je majka tužitelja Rina Grubissa sa svog računa izvršila uplatu na račun kredita u ukupnom iznosu od 29.587,83 eura, a što je vidljivo i iz potvrde OTP banke d.d. sa lista 32 spisa. Neosnovano tužitelj od tužene potražuje isplatu ½ dijela navedenog iznosa kada je za to aktivno legitimirana isključivo Rina Grubissa koja je nesporno izvršila plaćanje. U tužbi tužitelj navodi da je on po kreditu kod OTP banke d.d. bio kreditni dužnik, njegova majka Rina Grubissa sudužnik, a tužena založni dužnik zbog čega je tužena 6.2.2013. dala suglasnost da se sredstva kredita u iznosu od 57.000,00 eura upotrijebe za kupnju stana u Puli, Coattova 28. Do zaključenja prethodnog postupka tužitelj u spis nije dostavio navedeni Ugovor o kreditu. Naknadno podneskom od 5.11.2024. tužitelj pojašnjava da je kredit prijevremeno otplaćen darom tužiteljeve majke njemu, pa da je tako tužitelj stekao sredstva za zatvaranje kredita darom majke koji predstavlja njegovu posebnu imovinu. Međutim iz iskaza tužitelja i iskaza svjedoka Rine Grubissa ne proizlazi da se radi o daru učinjenom tužitelju. Čak su njihovi iskazi suprotni u dijelu načina uplate, tužitelj tvrdi da je majka uplatila novce na račun kredita, dok svjedokinja Rina Grubissa tvrdi da je novce podigla i gotovinu na ruke dala tužitelju kako bi otplatio ostatak kredita. Tužitelj nije dokazao da učinjena uplata predstavlja darovanje. Moguće je da je svjedokinja Rina Grubissa za koju tužitelj navodi da je po kreditu bila sudužnik, u tom svojstvu (kao sudužnik) izvršila predmetnu uplatu. Na tužitelju je bio teret dokaza da je je on izvršio prijevremen otplatu kredita, sukladno čemu bi osnovano od tužene mogao potraživati polovicu takve isplate. U donosu na navedeno sudu nije dostavio relevantne materijalne dokaze npr. Ugovor o kreditu, Ugovor o zatvaranju kredita i prijevernoj otplati a za koje dokaze nije tvrdio da nije u mogućnosti pribaviti.

14. U odnosu na pokretnine valja istaknuti kako tužitelj neosnovano potražuje isplatu iznosa od 2.820,25 eura. Naime, prilikom postavljanja tužbenog zahtjeva u odnosu na pokretnine iste je obvezno individualizirati radi utvrđenja bračne stečevine. Sud nije provodio dokaz procjenom vrijednosti iz razloga što tužitelj uopće nije naveo u tužbenom zahtjevu za koje sve pokretnine tvrdi da predstavljaju bračnu stečevinu, a zbog čega je valjalo takav zahtjev odbiti. Tužitelj nije dokazao niti da predmetne pokretnine predstavljaju njegovu posebnu imovinu, niti da su stečene po osnovi drugačijoj od čl. 248. ObZ-a.

15. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a. Sud je odlučio da tužitelj naknadi parnični trošak tuženici budući je ista u cijelosti uspjela u ovom sporu. Tuženici je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika na ime sastava odgovora na

tužbu 250 bodova Tbr. 8/1, zastupanje na ročištu 1.4.2025., 3.9.2025., 26.1.2026., 27.1.2026., 28.1.2026., 23.4.2026. sve po 250 bodova Tbr. 9/1, ukupno 1750 bodova a što obzirom na vrijednost boda i PDV iznosi 4.375,00 EUR.

15.1. Sukladno čl. 154. st. 1. ZPP-a zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška valjalo je odbiti u cijelosti.

U Puli, 3. lipnja 2026.

S u d a c

Nataša Horvat

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu, u tri istovjetna primjera, u roku od petnaest (15) dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženoj po punomoćnici

Broj zapisa: **9-30888-f3bb4**

Kontrolni broj: **010b3-fb41f-891b1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.